

D. Lacalle, The Epoch Times: Evropská energetická krize se může brzy vrátit

- CZ24 News | 15. srpna 2023

EU: Evropské ceny zemního plynu vzrostly téměř o 40 % kvůli riziku globálního nedostatku zkapalněného zemního plynu (LNG). Evropské velkoobchodní ceny elektřiny zůstávají pod rekordními hodnotami z doby energetické krize, nicméně neustále stoupají, protože volatilita uprostřed spektra mezinárodních komodit podtrhuje křehkost evropského energetického systému.

Byrokraté Evropské unie (EU) bohužel vyhlásili konec energetické krize, jako by šlo o výsledek rozhodných politických kroků, přitom ve skutečnosti se energetický problém v EU zmenšil jen díky čistě vnějším faktorům: velmi mírné zimě a poklesu světových cen komodit v důsledku zvýšení úrokových sazeb centrálními bankami. Energetická krize tedy přetrvává a problémy se zabezpečením dodávek a cenovou dostupností systému přetrvávají.

Závislost EU na ruském plynu nebyla vyřešena, pouze byla zamaskována masivním nárůstem závislosti na hnědém uhlí v případě Německa a drahém LNG dováženém ze zbytku světa. Na konci roku 2022 byl energetický mix Německa nejzřetelnějším příkladem selhání jeho energetické politiky. Černé a hnědé uhlí tvořilo 31,2 %, zemní plyn 13,8 % a minerální ropa 0,8 %, přičemž podíl jaderné energie činil 6,0 %. Po téměř 200 miliardách eur na dotacích na obnovitelné zdroje potřebuje Německo víc uhlí a dováženého zemního plynu.

A k čemu se vláda rozhodla potom, co musela čelit chybě spočívající v odstavení téměř celého jádra? Ano, uhodli jste správně: nevzdat se a pokračovat v procesu uzavírání i těch zbývajících. Není divu, že německá ekonomika je v recesi. Její průmyslový model vyžaduje hojnost a dostupnost energie a různé vlády způsobily, že náklady na energii jsou nekonkurenceschopné.

A co Španělsko? Vláda se rozhodla zavést „iberskou výjimku“, která eliminuje náklady na plyn z velkoobchodní ceny energie, aby je pak účtovala zpět spotřebitelům jako příplatek. Výsledek? Pátý nejvyšší účet za elektřinu v Evropě, stovky milionů eur odeslané do Francie a Portugalska, které nakupovaly dotovanou energii, zatímco španělský spotřebitel přeplácel producentům zemního plynu. Dovoz ruského LNG prudce vzrostl, ovšem vláda se snažila občany přesvědčit, že LNG od společnosti Novatek „není ruský plyn“, protože nejde o dodávky plynovodem Gazprom, i když dodavatelem je přední ruská energetická nadnárodní společnost. To nevymyslíte.

Ještě horší je, že spotřebitelé se zlepšení ceny komodit na svých účtech nedočkali. Pokud se podíváme na poslední zveřejněné údaje Eurostatu o cenách elektřiny pro domácnosti, ty se ve druhé polovině roku 2022 ve srovnání s druhou polovinou roku 2021 zvýšily ve všech členských státech EU kromě dvou, a to právě v době, kdy na mezinárodních trzích došlo k propadu cen komodit. Průměr EU činí 252 eur za MWh, v eurozóně pak 261 eur za MWh. Podle údajů společnosti Energy Sage je to o 20-30 % více než průměrná sazba za elektřinu pro domácnosti ve Spojených státech.

Evropská energetická krize nebyla vyřešena. Byla zamaskována díky mírné zimě a zpomalení dovozu uhlí a plynu z Číny. Evropské vlády nadále sázejí na chybnou energetickou transformaci, která ignoruje bezpečnost dodávek a konkurenceschopnost a kvůli níž bude EU závislá na Číně, pokud jde o vzácné zeminy a kovy, a na Spojených státech a OPEC, pokud jde o suroviny.

Evropská unie měla upustit od ideologických rozhodnutí a umožnit technologiím, konkurenci

a průmyslu, aby poskytly optimální řešení, které zajistí konkurenceschopné a bezpečné dodávky energie. Rozhodnutí zakázat rozvoj domácích zdrojů a zaměřit se na nestálé a nestabilní zdroje energie předtím, než bude plně funkční technologie baterií, je obrovskou chybou, která Evropskou unii odsuzuje k vyšším nákladům a nižšímu růstu.

Environmentální politiky je třeba posuzovat z globálního hlediska. Na EU připadá méně než 10 % celosvětových emisí, ale téměř 100 % nákladů. Musí se zaměřit na konkurenceschopnost, bezpečnost dodávek a respekt k životnímu prostředí s průmyslovou perspektivou. Ignorování významu maximálního využití jaderné energie, vody, plynu a všech dostupných zdrojů je nebezpečné.

V Číně nebo ve Spojených státech jsou hnacími silami energetické politiky cenová dostupnost, zajištěnost dodávek a konkurenceschopnost. V Evropě je to mylný pohled „na mém dvorku ne“, který činí kontinent více závislým na ostatních, ne naopak. Dotace oddalují nezbytný rozvoj nestálých a nestabilních zdrojů energie, protože politici odmítají význam kreativní destrukce a konkurence jako hnacích sil pokroku. Intervencionismus nepřináší lepší nebo levnější energii, spíše způsobuje, že Evropská unie prohrává v technologickém závodě a závodě o energetickou bezpečnost.

AUTOR: Daniel Lacalle

[ZDROJ](#)

Překlad: Ondřej Horecký/epochtimesCz